

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianae Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 16. Quot sunt p[er]fectae poenitentiae partes?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

LOCORVM COMMVNIVM
 enim satisfacere, peccati causas exci-
 dere, & earum suggestionibus aditū
 non præbere: quod non facit, qui vel
 in vno remanet mortali. Hinc nec
 blandiri sibi debent de elemosynis,
 qui non de omnibus pœnitent: eò
 quòd dicat Dominus: Date elemo-
 synam, & ecce omnia munda sunt vo-
 bis. Elemosynam enim seu miseri-
 cordiam, oportet sibi ipsi homo pri-
 mum impendat, scilicet de peccatis
 pœnitendo.

Matt. 6.
Acto. 15.
Tic. 2.
Luc. 12.
Phil. 4.
Eccle. 30.

Bono autem in statu peccati facta,
 non remuneratione gloriæ, sed tem-
 porali aliquo compensat Deus. Sed
 nec bona in charitate facta, per pec-
 catum mortificata, nisi per pœniten-
 tiam reuiuiscunt. Igitur vnum pecca-
 tum mortale sine altero non dimitti-
 tur, sicut nec Christus hominem, nisi
 totum aliquando sanauit: aliàs deus
 inimico, & ei qui nō habet timorem,
 veniam daret: nec plenam, sed dimi-
 diam, quod inconueniens esse patet.

Luc. 8.
Marc. 5.

Deniq; & ad veram pœnitentiam,
 malè ablatorum restitutionem fieri
 necessarium est, dummodo facultas
 adsit.

Caput 16.

Quot sunt pfectæ pœnitentiæ partes?
 Tres

T
 tr
 satisfac
 peris co
 rimur.
 tuos do
 mo: alt
 iam fort
 Est a
 cretio, v
 tem cri
 sonam:
 quæ ipsi
 trahere
 seuerau
 nec con
 sit sacer
 ad com
 dat. Cau
 nitentia
 ludi & s
 cia, in q
 re non p
 stentes,
 monenc
 nitentia
 Est a
 dam en
 ab adul
 exuere

L I B E R IIII.

Tres ponuntur partes perfectæ
pœnitentię, scilicet, cordis con-
tritio, oris confessio, & operis
satisfactio: nam & corde, & ore, & o- *Matt. 9.*
peris consuetudine spiritualiter mor- *Luc. 7.*
rimur. In cuius etiã signum tres mor- *Ioan. 11.*
tuos dominus suscitauit, vnum in do-
mo: alterum extra portam: tertium
iam fœtidum in sepulchro.

Est autē pœnitenti necessaria dis-
cretio, vt scilicet consideret qualita-
tem criminis, tempus, locum, & per-
sonam: & sic de alijs circumstantijs,
quæ ipsum variare, & in aliud genus
trahere possunt: quātumq; in eo per-
seuerauerit, & de omnibus doleat,
nec confessionem diuidat. paratusq;
sit sacerdoti obedire, & tunc tandem
ad communionem Eucharistię acce-
dat. Cau eat autem ea, quæ veræ pœ-
nitentię sunt impeditiua, qualia sunt *Psal. 6.*
ludi & spectacula, & negotia, vel offi- *Matt. 5.*
cia, in quibus sine peccato permane- *Luc. 5.*
re non potest. In quibus tamen exi-
stentes, aliqua bona opera facere cō-
monendi sunt, vt sic eos Deus ad pœ-
nitentiam illustret.

Est autē pœnitentia triplex. Quæ-
dam enim peragitur ante baptismū
ab adultis, quos veterem hominem
exuere oportet, priusquam nouum

H 5 indu-

Rom. 6.
Col. 3.

Matt. 7.

LOCORVM COMMVNIVM
induant. Alia post baptismū pro mor-
talibus, alia pro venialibus: quæ et si
leuia videantur, multiplicata tamen
grauant & opprimunt. Quod tamen
opprimere intelligendum est, nō quæ
tenus venialia manent: sed si interue-
niet contemptus, vel alia mortalis
circumstantia.

Caput 17.

*Est ne secreta confessio ad remissionē
peccatorum necessaria?*

Sine secreta seu sacramentali cō-
fessione, regulariter nō sufficit
cordis contritio ad remissionē
peccatorum: quanquam fieri possit,
tanta sit interior pœnitentia, vt pri-
usquam ad sacerdotem venias, iam
Deus peccata remiserit, neque vllam
præterea satisfactionē exigat: sed ne-
mo id temerè de se præsumere debet.

Iacob. 5.

Quare non sufficit soli Deo confi-
teri, modo copia sacerdotis haberi
possit, qui & pœnitentiā imponat, &
absolutionem impendat. Nam satis-
factionis modus, & peccatoris re-
conciliatio, ad ministros Ecclesiæ
pertinent, quæ sine confessione fieri
non possunt.

Luc. 17.

Sed & erubescencia in cōfessione,
est mag-

est mag
bitæ p
ctum e
bus. Q
dotem

Quo
se, non
prædic
nia fac
quam f
sionis t

Igit
pars po
toris e
tis iudi
telam

Vere

C
sed spi
scienti
licet ec
bet rec
à regno
mento
non ha
minis
vsus co